

Generowanie obrazu metodą śledzenia
promieni w czasie rzeczywistym z
wykorzystaniem obliczeń równoległych

Politechnika
Wrocławska

Mateusz Gniewkowski

DD:MM:RR

Streszczenie

Streszczenie...

Spis treści

1	Wstęp	4
2	Analiza problemu	5
2.1	Śledzenie promieni	5
2.1.1	Podstawowy algorytm śledzenia promieni	5
2.1.2	Rekursywny algorytm śledzenia promieni	6
2.1.3	Równoległa wersja algorytmu śledzenia promieni	6
2.2	Wybór technologii	6
3	Projekt systemu	7
3.1	Projekt klastra	7
3.1.1	Master	7
3.1.2	Slave	7
3.2	Opis programu	7
4	Opis wybranych technologii	8
4.1	C++	8
4.2	QT	8
4.3	Standard MPI	8
5	Implementacja	9
5.1	Szczegółowy opis klas	9
5.2	Plik wejściowy	9
5.3	Warstwa prezentacji	9
5.4	Warstwa logiki biznesowej	9
6	Opis funkcjonalny	10

7	Rezultaty	11
7.1	Testy wydajnościowe	11
7.2	Omówienie wyników	11
7.2.1	Przyspieszenie obliczeń	11
7.2.2	Obliczenia w czasie rzeczywistym	11
7.3	Przykładowe obrazy	11
8	Podsumowanie	12
9	Dodatek A - obliczenia równoległe	13
10	Dodatek B - matematyka i algorytmy	14

Rozdział 1

Wstęp

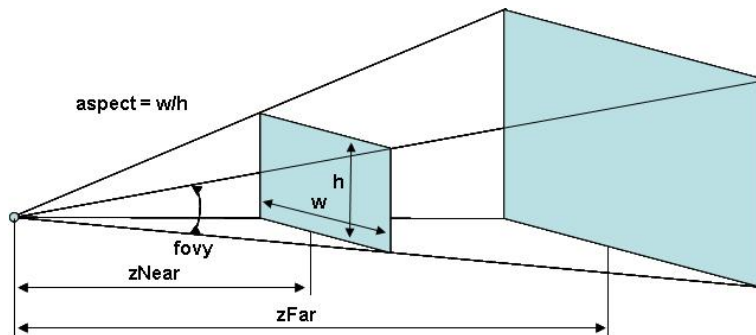
Rozdział 2

Analiza problemu

2.1 Śledzenie promieni

2.1.1 Podstawowy algorytm śledzenia promieni

Metoda śledzenia promieni pozwala określić widoczność obiektów znajdujących się na scenie (a tym samym na generowanie obrazu) na zasadzie śledzenia umownych promieni świetlnych biegnących od obserwatora w scenę. W perspektywicznym rozumieniu sceny (a takiego dotyczy algorytm zaimplementowany na potrzeby tej pracy), pierwszym krokiem algorytmu jest wybranie środka rzutowania (nazywanego okiem obserwatora) oraz rzutni (powierzchnia na której zostanie odwzorowana trójwymiarowa scena). Rzutnię (a właściwie interesujący nas wycinek rzutni - abstrakcyjne okno obserwatora) można podzielić na regularną siatkę, w której każde pole odpowiada jednemu pikselowi ekranie urządzenia (tzw. układ urządzenia). Kolejnym krokiem algorytmu jest wypuszczenie promienia wychodzącego z oka obserwatora, przechodzącego przez dany piksel ekranu i lecącego dalej - w scenę. Kolor piksela jest ustalany na podstawie barwy i oświetlenia najbliższego obiektu (więcej o metodach oświetlenia można przeczytać w rozdziale !TU WSTAW ROZDZIAŁ!), który został przecięty przez wysłany promień. W przypadku braku kolizji piksel przybiera barwę otoczenia.

Poniżej przedstawiono pseudokod podstawowego śledzenia promieni
 piksele, obiekty
 obj = null
 dist = max

wybór środka rzutowania i rzutni

```

for piksel in piksele do
  wyznacz promień
  for obiekt in obiekty do
    if promień przecina obiekt i dystans < dist then
      obj = obiekt
      dist = dystans
    end if
  end for
end for
  
```

ustal kolor piksela na podstawie obj

2.1.2 Rekursywny algorytm śledzenia promieni

2.1.3 Równoległa wersja algorytmu śledzenia promieni

2.2 Wybór technologii

Rozdział 3

Projekt systemu

3.1 Projekt klastra

3.1.1 Master

3.1.2 Slave

3.2 Opis programu

Rozdział 4

Opis wybranych technologii

4.1 C++

4.2 QT

4.3 Standard MPI

Rozdział 5

Implementacja

5.1 Szczegółowy opis klas

5.2 Plik wejściowy

5.3 Warstwa prezentacji

5.4 Warstwa logiki biznesowej

Rozdział 6

Opis funkcjonalny

Rozdział 7

Rezultaty

7.1 Testy wydajnościowe

7.2 Omówienie wyników

7.2.1 Przyspieszenie obliczeń

7.2.2 Obliczenia w czasie rzeczywistym

7.3 Przykładowe obrazy

Rozdział 8

Podsumowanie

Rozdział 9

Dodatek A - obliczenia równoległe

Rozdział 10

Dodatek B - matematyka i algorytmy